

Natuuroudercursus.

Zoals u wellicht weet, geven wij dit najaar, voor het eerst, een cursus natuurouder. Inmiddels zijn er al 4 avonden en 1 zaterdagmiddag geweest. Op het moment dat ik dit schrijf, zijn we gisteravond weer bijeen geweest en hebben de cursisten een enerverende avond gehad. Na de opening kregen zij een les: wat is er in het bos te beleven. U begrijpt natuurlijk wel dat je niet alles uit het bos kunt bespreken. Er werd gekozen om te vertellen over de beuk. Waarom de beuk, zult u zeggen. Natuurlijk, het had iedere andere boom kunnen zijn. Maar toch kozen we voor de beuk. Hij/zij is groot, statig, glad en sterk. Maar er is nog veel meer te vertellen. Zo is het dat een boom, het plantenleven, maar ook het dierenleven, veel op mensen lijken. De één meer dan de ander. We hebben een aantal dingen voor u op een rijtje gezet.

Bomen leven, bomen kunnen zien, bomen hebben een eigen wil, bomen hebben een teritorium, bomen helpen elkaar, bomen werken samen met, bomen maken ruzie, bomen worden ziek, bomen willen niet dood, bomen gaan dood.

Natuurlijk is het veel te veel om alles hier neer te schrijven. Er zijn verschillende boeken te vinden over het verborgen leven van een boom. Echt een aanrader.

Na deze bespreking was het tijd om de cursisten kennis te laten maken met een stukje praktijk, in de vorm van een kennisspel. Welk blad hoort bij welke boom? Dat was heel leerzaam. Ook werd er gesproken over de verschillende planten uit het bos, zoals de rode bosbes of vossenbes en de bosbes, niet te verwarren met de blauwe bes. De cursisten konden voelen, ruiken en luisteren. Heel mooi was de zachte vogelzang op de achtergrond. Wel van een cd, want de vogels waren al in diepe rust.

Een kopje koffie of thee, met een koekje, gaat er natuurlijk wel in. Dus even pauze.

Na de pauze was er voor de cursisten een werkmoment. Kranten werden op tafel uitgespreid, ter voorkomen van..... Bekertjes en bakjes met geel zand werden uitgedeeld en er kwam gips op tafel. Wat gingen zij dan doen?

Er werden gipsafdrukken van natuurlijk materiaal gemaakt. Dat kon een hoefafdruk (*prent*) zijn, maar ook een afdruk van een dennenappel, walnoot, of zelf iets in het zand maken. Daar werd de inmiddels gereedgemaakte gips ingedaan, waarna het moest drogen.

De cursisten konden het mee naar huis nemen. En misschien wel thuis oefenen.

Er lag een grote bos takken in de zaal. Wat was het? Aan de cursisten de taak om dat te raden. Nou, het was een hele klus om daar achter te komen. Maar het werd uithgelegd hoe een heksenbezem ontstaat. Namelijk door Mycoplasma, blaasjeszwam. De heksenbezem was erg groot en zwaar, bijna niet te tillen.

Dan komt er een einde aan deze boeiende leerzame avond, maar we gaan nog niet naar huis. Er kwam nog een korte vertelling over de vruchten, de toekomstige kalfjes, van het ree (*geit*) en een hert (*hinde*)

Een boeiend verhaal tot slot.

Dan is er voor iedereen een appel, want na gedane arbeid krijg je dorst, dus het bekende appeltje voor de dorst.

We kunnen weer spreken van een mooie en leerzame avond.

Gerrie van den Brink